

мамътъ, та говореше съ Неарха, като слушаше за мореплуванието, и за голъмата море. А на двадесет и първий същото бѣше повторилъ, но усети че му се увѣличи тръската, а прѣзъ онай ноќь болестъта му бѣше много тешка, и на идущий день треската му бѣше много силна, и като бѣха го прѣместили та седеше до голъмата колимвитра гдѣто се кѫпеше, и тамъ разговаряше се съ началниците за празнината мѣста на официеритѣ, и да турятъ на ония мѣста сгоднитѣ, като ги испитатъ първомъ. А на двадесет и четвъртий день на мѣсецъ, като е ималъ пакъ силна треска, стана пакъ, и го завѣдоха къмъ жъртвенникътъ за да принеси жъртва, и заповѣда въ дворецътъ да останатъ най вищите началници, и вънъ да прѣнощуватъ капитанитѣ и ротнитѣ командири. А на двадесет и петиий день като се прѣнесе на онзи царски дворецъ, който бѣше отъ вжътъ рѣка Ефратъ, та бѣшо поспалъ малко. Но огнищата не се спрѣ. А началниците когато бѣха отишли при него, тогазъ бѣше вече безъ гласенъ; тъй също бѣше и на двадесет и седмиий день на мѣсецъ, за то Македонцитѣ мислиха че бѣше вече умрѣлъ, и дойдоха до вратитѣ та викаха, хванаха още и да уплашватъ приятелитѣ му, и ги принудиха да влезатъ вътрѣ. И като имъ се отвориха вратитѣ, тогазъ всичките безъ оружие само съ една дръха единъ слѣдъ другъ минаха по край леглото. На същия онзи денъ Питонъ и Селевкий, бѣха попитали да-